

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 203.

Wtorek, 5 (17) Wrzesnia.

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedziach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kanterach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadysyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — Wcześniejsze co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie: rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartałnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnienie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rer. 9 kop. 20. — Półrocznie rer. 4 kop. 60. — Kwartałnie rer. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Prezydujący w warsz. cholerycznym Komitecie. — Komitet wystawy płodów gosp. wiejsk. — Zarząd drogi żel. warsz.-teresp.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Pobyt N. Państwa w Krymie. — Kronika kościelna. — „O salutaris Hostia.” — Tydzień handlowy. — Spaceruje koleją żel. — Kary na piekarzy. — Wypadki. — Cholera. — Wygrane pożyczki premjowej. — Skład izby sądowej w Wilnie. — Amerykanie w Odesie. — Życie towarzyskie w Jalcie. — Kwestja drogi żel. pińsko-białostockiej. — Kolej żelazna syberyjska. — Kolej żel. rostowska. — Odpowiedź Redakcji. — Umizgi *Narodówki*. — Kongres pokojowy. — Ameryka. Oskarżenie. — Anglja. Przygotowania wojenne. — Austrja. Rada państwa i ministerstwo; słowianie południowi; reorganizacja armji. — Danja. Kwestja szlezwicka. — Prusy. Podróż króla. — Sprawa duńska. — Prawo prasowe. — Armia związkowa. — Pożyczka frankfurcka; loterja. — Szwecja i Norwegja. Eskadra amerykańska. — Turcja. Kwestja kandjocka. — Zawieszenie broni. — Wyspa Chios. — Korespondencje ze Lwowa i Paryża. — Kronika Sądowa (Wypuszczenie fałszywych biletów kredytowych państwa).

FEJLETON. — Kronika Warszawska.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Września.

Prezydujący w Warszawskim Cholerycznym Komitecie, podaje do wiadomości powszechnej, iż z powodu znacznego zmniejszenia się cholery w mieście tutejszem, oddział choleryczny przy szpitalu św. Łazarza zwija się, następnie takż oddział w domu Przytułku i pracy za rogatką Wolską, również zamkniętym zostanie. Oddział zaś choleryczny na Pradze, pozostanie do czasu zupełnego ustania cholery. Niemniej lekarze, opiekunowie i delegowani obywatele w rewirach administracyjnych z dn. 5 (17) b. m. i r. odbywania wizyt zaprzestaną.

Komitet wystawy płodów gospodarstwa wiejskiego, odbyć się mającej w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej obok składów Banku Polskiego, ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że Wystawa otwartą zostanie dnia 9 (21) Września r. b. w południe i trwać będzie przez tydzień, to jest do 16 (28) Września t. r., w którym to dniu nastąpi rozdanie przyznanych wystawcom nagród: w medalach złotych, srebrnych, brązowych, li-

ni Felix, które dzisiaj w Eldorado się spełni, naturalnie przy świetle iluminacji. Rozumie się, że program na to sympatyczne przedstawienie zaleca się bogactwem i rozmaitością.

Kronika warszawska.

Inaczej się zaczął a inaczej zakończył, wczorajszy dzień świąteczny! Ciepło prawdziwie letnie, trwające od rana i mniej więcej pewna pogoda, wyprowadziły mnóstwo osób na spacer i widowiska; lecz od południa horyzont zaczął się chmurzyć, aż wreszcie wieczorem, o godzinie 10-ej spadł deszcz ulewny i zamienił ogrody w prawdziwe sadzawki po których niepodobna było stąpać w grubym nawet obuwiu. Mnóstwo też nóg damskich przemokło wczoraj w Eldorado, Alkazarze i Tiwoli i na Małpjo-psim teatrze, a zupełny brak dorożek, jak to zazwyczaj bywa podczas słoty, sprawił, że publiczność musiała pieszo powracać do domów. Do Alkazaru przybyły już nakoniec dwie oczekiwane tancerki ekscentryczne, lecz nie wystąpiły dotąd i nie wystąpią dziś jeszcze z powodu, że najpotrzebniejsze a razem i najekscentryczniejsze... części kostiumów ich tancerskich nie przybyły dotąd z granicy. Na takim niedostatku trykotów, w Alkazarze zyska pewnie benefisowe przedstawienie dla pa-

stach pochwalnych i wynagrodzeniach pieniężnych. Cena biletu wejścia na wszystkie oddziały Wystawy wynosi kop. 10; włościanie mają wejście bezpłatne. Bilety sprzedawane będą w Kasach przy wejściu na Wystawę. Obok tego Komitet uważa za stosowne nadmienić, że z dniem 4 (16) Września, to jest od przyszłego poniedziałku zaczyna się przyjmowanie przedmiotów nadysłać się mających na wystawę i że od tegoż dnia Kancelarja Komitetu umieszczona zostanie przy ulicy Nowogrodzkiej w posesji składów Banku Polskiego, gdzie osoby interesowane w Wystawie po objaśnienie zgłaszać się mogą.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej podaje niniejszym do wiadomości publicznej, że poczynając od dnia 6 (18) Września r. b. pociągi osobowe wychodzić będą codziennie z Pragi o godzinie 10-ej rano, z Miłosny o godz. 10 minut 31, z Dębego Wielkiego o godz. 10 m. 45, z Mińska o godz. 11 m. 10, z Mrozów o godz. 11 m. 44, z Kutunia o godz. 12 m. 17 po południu, z Siedlec o godz. 12 m. 51, z Łukowa o godz. 1 m. 50, z Międzyrzecza o godz. 2 m. 45, przybywać będą do Bieli o godz. 3 m. 25 po południu. Z powrotem zaś wychodzić będą z Bieli o godz. 12 m. 12 po południu, z Międzyrzecza o godz. 1 m. 1, z Łukowa o godz. 2, z Siedlec o godz. 2 m. 55, z Kutunia o godz. 3 m. 22, z Mrozów o godz. 4, z Mińska o godz. 4 m. 34, z Dębego Wielkiego o godz. 4 m. 52, z Miłosny o godz. 5 m. 7, przybywać będą do Pragi o godz. 5 m. 36, po południu.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej. Powołując się na ostatnie swe obwieszczenia co do zmiany biegu pociągów między Warszawą a Bielą z dniem 6 (18) b. m. nastąpić mającą, podaje do wiadomości że z dniem tym otwartym zostaje jednocześnie do użytku publicznego ostatni Oddział drogi Warszawsko-Terespolskiej od Stacji Biela do Stacji Terespol. Pociąg zatem osobowy wyprawiany codziennie z Pragi o godzinie 10-ej rano dochodzić będzie do Terespolu i przybędzie tam o godz. 4-ej minut 32 po południu. W odwrotnym kierunku pociąg osobowy wyprawianym zostanie codziennie z Terespolu o godz. 11 minut 5 rano i przybywać będzie do Pragi o godz. 5 m. 36 po południu. Wszelkie inne przepisy ekspedycji pakunków i towarów dotyczące w swej mocy utrzymane zostają. Taryfa opłat przewozowych jest do nabycia na wszystkich Stacjach po cenie kop. 15. — **Uwaga.** Gdy dla dogodności publicznej i handlujących ostatni Oddział drogi Warszawsko-Terespolskiej otwartym zostaje przed ukończeniem budynku pasażerskiego w Terespole, ekspedycja przeto osób i pakunków na tej Stacji odbywać się będzie w urzędzonym tymczasowo na ten cel zabudowaniu. Pasażerowie uprzedzeni zatem zostają, że przez pewien czas jeszcze nie będą mogli znaleźć na Stacji Terespol wszystkiego co do zupełnej ich wygody potrzebnem być może.

ni Felix, które dzisiaj w Eldorado się spełni, naturalnie przy świetle iluminacji. Rozumie się, że program na to sympatyczne przedstawienie zaleca się bogactwem i rozmaitością.

Odwiedziliśmy też wczoraj wieczorem Kaskadę, gdzie najprzód w ogrodzie uiluminowanym, następnie zaś w sali, gdzie grała wyborna muzyka saperska. Około godziny dziewiątej spalono fajerwerki i zapalono ognie bengalskie; lecz niepewna już ku wieczorowi pogoda, sprawiła iż niezbyt wiele gości przybyło do Kaskady na wczorajszą pożegnalną zabawę. Oddaliśmy kilkakrotnie już słuszne pochwały utrzymującemu Kaskadę za jego staranność w podejmowaniu gości, a ostatecznie za urządzenie dwóch zabaw dobroczynnych, mamy więc tem większe prawo zwrócić jego uwagę na niesumienność kucharza, który wczoraj powszechne niezadowolenie wywołał. Obecnie, gdy zdrowie ogółu i tak jest zagrożone ciągle przez epidemję, niezdrowy pokarm szczególnie zaś tłuszcze fałszowane, sprawić mogą bardzo niebezpieczne następstwa. Pan Wagner zapewne zwróci na to uwagę i nadal pilniejszy dozór nad produkcjami swej kuchni rozciągnie. Wśród potężnej ulewy, rozjechano si z Kaskady jak i czem było można. — Powróciwszy

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Września.

Bieżący tydzień, poprzedzający otwarcie wiedeńskiej rady państwa, będzie nader ważnym dla Austrji, gdyż w ciągu niego delegacja wspomnianej rady i węgierskiego sejmu, będą musiały oświadczyć się co do projektu rozdziału ciężarów pomiędzy dwie połowy monarchji, wypracowanego wspólnie przez ministra skarbu cislita-wskiego i węgierskiego, i w ciągu niego także spodziewane jest utworzenie osobnego cislita-wskiego gabinetu. P. Beust na nowo rozpoczął układy z pp. Giskra, Herbstem, Bergerem i t. d., lecz dotąd, o ile wiadomo, do stanowczych zobowiązań nie przyszło. Jeżeli jednak z tej strony polepszają się widoki dla Austrji, na południu jej ciągle nienajpomyślniej rzeczy stoją. W Kroacji znów były starcia krwawe z włościanami, a w nadgranicznej Serbji wzburzenie doszło do tego stopnia, że co chwila obawiają się rozpoczęcia walki pomiędzy serbami a turekami. Rząd austriacki potrzebuje wiele roztropności i umiarkowania, aby w takim razie utrzymać spokojność w swych prowincjach południowo-słowiańskich.

Według ostatnich wiadomości, w skutku nalegania rządu ruskiego, Porta postanowiła powstrzymać działania wojenne na w. Kandji, nie zgadzając się jednak zawrzeć rozejmu z kandjotami, których wcale nie uważała za stronę wojującą. Stanowczo wyłączając myśl o ustąpieniu Kandji na rzecz Grecji, obiecała udzielić jej tylko autonomiczny zarząd. Tymczasem zaś udzieliła amnestję wszystkim, którzy złożywszy broń, spokojnie powrócą do domów; cudzoziemcom zaś i ochotnikom pozwoliła opuścić wyspę, również jak i tym z kandjotów, którzyby tego pragnęli i zrzekli się swej własności. Blokada jednak ściśle ma być utrzymana dla niedawania dostępu statkom z amunicją i bronią. O ile kandjoci zgodzą się na to, trudno przewidzieć. Dotąd walka, jak donoszą ostatnie wiadomości

dość wcześniej, wstąpiliśmy na chwilę do teatru wielkiego, gdzie powtórne przedstawienie „Rodziny Benoitonów” zgromadziło licznych widzów.

W ogóle wczorajsza niedziela, zawiodła przywykłą już do pięknej pogody, a nawet rozpieszczoną przez nią publiczność warszawską. Za to wieczór sobotni dozwolił odbyć się pomyślnie zabawie urządzonej w ogrodzie saskim, dla ubogich tutejszej gminy ewangelickiej. Zabawa ta zgromadziła dość licznych uczestników, a i dochód z loterii nie małym być musiał. Zresztą dzieje tej zabawy nie różniły się niczem od zwykłych, a corocznie urządzanych zabaw tego rodzaju, i dla tego opowiadać ich szczegółowo nie będziemy. Dodamy tu jeszcze, że z soboty na niedzielę zaraz po północy, fantastyczny widok uderzył nas a zapewne i wielu czuwających w tej porze. Albowiem, w chwili największego zaćmienia księżyca, gdy na tarczę tej planety wszedł cień czarny, i gdy skutkiem tego horyzont zaciemnił się znacznie, ogromna krwawa łuna zajaśniała na widnokręgu w stronie Wisły. Była to łuna pożaru wybuchłego na Solcu — a połączenie jej z zaćmieniem księżyca, utworzyło prawdziwie fantastyczny obraz.

przez Trjst, walka ciągle się toczyła a statki francuskie i ruskie przewoziły rodziny chrześcian do Grecji, tureckie zaś żydów do Konstantynopola. Jednakże i mieszkańcy Chios, którzy posiadali autonomiczny zarząd, a którym pasza tamtejszy odebrał ich przywileje, zaczynają się burzyć.

W Hiszpanji przedłużono termin udzielony powstańcom do poddania się; po upływie tego terminu będzie do nich stosowane prawo wojenne z całą surowością. Chociaż powstanie jak się zdaje już stanowczo upadło, uspokojenie umysłów jeszcze nie nastąpiło.

Niespodziany, nagły wyjazd Garibaldeggo z Genewy, przed rozwiązaniem kongresu tak zwanej ligi pokoju i jego przybycie do Florencji, dają obszernie pole nowiniarzom do rozmaitych przypuszczeń.

Załatwienie sporu prusko-duńskiego o północny Szlezwig, nie jest tak blizkie jak utrzymywano, chociaż już wkrótce mają się rozpocząć układy w tym przedmiocie. Dzienniki duńskie mające blizkie stosunki z rządem, utrzymują, że Danja nie może przystać na proponowany przez Prusy zwrot jedynie okręgu Hadersleben, i jeżeli nie ma otrzymać napowrót wyspy Alsen, Düppelu, Flensburga, to przekłada raczej *statu quo*. Nordd. A. Z. uznaje te żądania za przesadzone, i głównie opiera się na tem, iż obecnie do parlamentu północno-niemieckiego z okręgu Flensburga, wybrany został deputowany pochodzenia niemieckiego.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Wiadomości telegraficzne.

* Flensburg, 11 września. Rezerwiści, którzy są ożywieni uczuciami duńskimi, uciekają do Danji, z powodu przyszłych ćwiczeń landwery, mających trwać sześć tygodni. (Cor. Hav. Bul.)

* Schaffhausen, 12 września. Cesarz austriacki przybył tu wczoraj o godzinie 4 i pół po południu i ma wyjechać ztąd jutro. (Wolfs T. B.)

* Wiedeń, 13 września. Wien. Abp. oświadcza, że nie ma ani słowa prawdy w powtarzanych znowu wiadomościach o rozmowie pomiędzy ambasadorom austriackim p. Hübnerem a kardynałem Antonellim w przedmiocie jakoby gwarancji dla władzy świeckiej papieża. — Wiener Corresp. pisze: Cesarz wróci w niedzielę z Schaffhausen do Ischl. Poseł austriacki baron Lago, który wrócił z Meksyku, otrzymał oznaki komandorskie orderu Leopolda. Baron Wydenbruck, poseł austriacki w Waszyngtonie, uzyskał urlop na dłuższy czas; zastąpi go dotychczasowy sprawujący interes w Kopenhadze, baron Frankenstein, który udał się już do Waszyngtonu. (Tamże.)

* Wiedeń, 13 września. Dzisiejsze pisma poranne donoszą jednoznacznie, że projekt porozumienia, który miał być ułożony wspólnie przez ministrów skarbu obu państw monarchji, zredukowany już został w sposób zadowalniający. (Tamże.)

* Wiedeń, 14 września. Wiener Corresp. donosi: Cesarz Maksymilian wyraził w testamentie wolę, ażeby pochowano go obok cesarzowej Karoliny, w razie gdyby ta już nie żyła, lub też jeżeli żyje jeszcze, ażeby złożono jego zwłoki w tem miejscu, gdzie cesarzowa ma być z czasem pochowana. (Tamże.)

* Monachjum, 13 września. Cesarz i cesarzowa austriaccy, oraz królowa neapolitańska, przybędą tu o godz. 8 ej wieczorem i zajmą mieszkanie w Bayerische Hof. (Tamże.)

* Monachjum, 13 września. Cesarz i cesarzowa austriaccy, tudzież królowa neapolitańska, przybyli tu dziś, o godzinie 8 1/4 wieczorem, i powitani zostali na bankiecie przez księżnę Maksymilianową bawarską i jej córki. Cesarz zjedzie się jutro z królem bawarskim w Possenhofen i zabawi tam do dnia pojutrzejszego. (Tamże.)

* Praga, 14 września. Kilku dziennikom czeskim wytoczone zostały procesy prasowe. (Die Presse.)

* Pest, 12 września. Pester Lloyd donosi, że osobistemu wdaniu się cesarza w przedmiot należy porozumienie pomiędzy obu ministrami skarbu. Liczby przeciętne o tatnich sześciu wykazach budżetowych, wzięte zostały za podstawę. Węgry przyjmują przeto na siebie około 52 milionów. Deficyt uznany

zostaje za sprawę wspólną i pokrycie takowego będzie zadaniem delegacji. (Tamże.)

* Londyn, 13 września. Podług wiadomości z Haiti, otrzymanych przez Nowy-Jork pod datą wczorajszą, powstanie haityjskie zostało całkiem przytłumione. (Tamże.)

* Genewa, 13 września. Kongres pokojowy wynurzył w proklamacji podziękowanie za gościnność ze strony miasta Genewy. Przyszłe posiedzenia kongresu mają się odbyć w Mannheimie. Na wniosek Jolisaint'a, postanowiono wydawać organ w dwóch językach. Komitet kongresu ukonstytuował się stale i wybrał miasto Bern za swe siedzisko. (Tamże.)

* Genewa, 13 września. Siedzisko komitetu kongresu pokojowego przeniesione zostało do Bernu. Następne zgromadzenie kongresu odbędzie się w Mannheimie. W Genewie panuje spokojność. (Cor. Hav. Bul.)

* Bern, 13 września. Poselstwo japońskie pojechało dziś z radą federalną i wyjedzie wkrótce do Holandji. (Wolfs T. B.)

* Berlin, 13 września. Podróż króla do Hohenzollernu nastąpi w połowie przyszłego tygodnia. Program podróży jest następujący: wyspa Mainau, Hechingen (wraz z zamkiem Hohenzollern), Sigmaringen i odwiedziny u księcia hohenzollernskiego. (Tamże.)

* Berlin, 13 września. Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego sprawdzane były wybory. Uznano dotąd za ważne 127 mandatów. (Tamże.)

* Berlin, 13 września. Nordd. A. Z. donosi o naradach mężów zaufania z księstw nadelbańskich. — W Hesji elektoratowej ma być zaprowadzona wkrótce ustawa co do stanów okręgowych. — Zaprzeczają pogłosce o układach pomiędzy Prusami i Brunświkiem w przedmiocie objęcia zarządu poczt w tym ostatnim kraju. (Tamże.)

* Aleksandria, 13 września. Izmail-pasza przybył tu. (Cor. Hav. Bul.)

* Nowy Jork, 4 września. Z Meksyku donoszą, że w mieście tem aresztowano 200 oficerów, podejrzanych o spisek przeciw Juarezowi. — Powstanie w Haiti zostało zwyciężone. (Tamże.)

* Florencja, 12 września. Dziś wieczorem spodziewają się przyjazdu do Florencji Garibaldeggo. Gazeta urzędowa pisze: Przewiezienie zwłok Manina do Wenecji, odłożone zostało ze względów sanitarnych dla tych miejsc, przez które kondukt musi przejeżdżać. — Italje donosi, że władze papieżkie aresztowały w Viterbo kilka osób. (Cor. Bär.)

* Trjst, 13 września. Poczta lewancka przywiozła wiadomości z Aten z d. 7-go września. Z Kandji donoszą pod d. 3-m września, że Omer-pasza znajduje się jeszcze w Kanei. Rozeszła się pogłoska, że chce on marzerować do Keramji, gdzie znajdować się ma silny oddział powstańców. — Parostatek Enosir odbył w tym tygodniu dwie podróże do Kandji. Wczoraj przybył znowu do Piraeus wojenne statki: ruski, włoski i pruski, z rodzinami kandjotów; liczba podobnych wychodźców wynosi już 50,000. — Syra, 8 września. Kwatera główna Zimbrakakisa znajduje się w Zurva, w prowincji Apokorona, okilka mil od Kaura. — Konstantynopol, 7 września. Spodziewają się wkrótce obszernych reform sądowych i municypalnych. Wice-admirał Vessin-pasza przywiozł tu na statku linjowym Kossovo 440 żydów. (Cor. Bär.)

* Jenerał-adjutant, wielki podkomorzy, książę Bazyli Dołgorukow, zawiadomił JW. Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika przez telegram z Liwadji z 2 (14) września, że pogoda w Krymie jest przesłiczna i że Ich Cesarskie Moście, znajdując się w najpożądalszym zdrowiu.

* Rus. Imv. podaje następujący telegram: „Liwadja, 31 sierpnia. Wczoraj, 30-go sierpnia, Ich Cesarskie Moście i Ich Cesarskie Wysokoście, słuchali mszy w cerkwi pałacowej, a potem przyjmowali powinszowania; o godzinie 5-jej Ich Cesarskie Moście i Ich Cesarskie Wysokoście byli obecni na zabawie ludowej. Wieczorem ogród i park w Liwadji były uświetnione, a przed pałacem puszczony był wspaniały fejerwerk”. — Gołos pisze: „Powrotu Jego Cesarskiej Mości do St. Petersburga, spodziewają się 29-go września, ponieważ Najjaśniejszy Pan, jak powiada, wyjedzie z Krymu 22-go t. m. Najjaśniejsza Pani, jak mówią, nie powróci do St. Petersburga przed 10-ym października. Powiadają także, iż ślub króla hellenów z Jej Cesarską Wysokością Wielką Księżniczką Olgą Konstantynówną, nastąpi w pierwszych

dniah października, po powrocie Najjaśniejszego Pana.

* (Kronika kościelna). W zeszłą sobotę w kościele parafialnym św. Krzyża, obchodzony był przez solenne nabożeństwo odpust podwyższenia krzyża świętego. — Takież odpust łącznie z konkluzją oktawy Narodzenia N. Marji Panny, obchodzony był wczoraj w niedzielę w kościele św. Ducha przy rogu ulicy Długiej i Freta. — Kościół w murach szpitala Dzieciątka Jezus, obchodził uroczystością pamiątkę swej konsekracji. — W kościele Opieki św. Józefa, na Krakowskim-Przedmieściu, odprawioną została solenna wotywa ku czci św. Józefa, na intencję czeladzi profesji stolarskiej, których św. Józef jest patronem. — W kościele św. Anny na Krakowskim-Przedmieściu, miał miejsce doroczny odpust Najświętszego Serca Marji z nabożeństwem czterdziestogodzinnem. — W kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, sumie celebrował JW. ks. prałat Zwoliński, administrator archidiecezji warszawskiej, kazanie miał ks. Biernacki; artyści i chóry instytutu muzycznego, tudzież utalentowani amatorowie pod kierunkiem dyrektora Apolinarego Kątskiego, wykonali solenną mszę St. Moniuszki, na graduale „Pange lingua“ Palestriny; na ofertorium po raz pierwszy, „O salutaris Hostia“, p. Ap. Kątskiego. —

* (O Salutaris Hostia Ap. Kątskiego). Wczoraj w kościele katedralnym Ś-go Jana, w wielkim komplecie zgromadzeni artyści inst. muzycz. i znakomitsi amatorowie muzyki, w czasie sumy, oprócz łacińskiej mszy St. Moniuszki, wykonali na ofertorium, po raz pierwszy, dawniej zapowiedzianą, pełną wzniosłych myśli i artystycznego obrobienia, kompozycję „O Salutaris Hostia“ dyrektora instytutu muzycz. Apolinarego Kątskiego, przypisaną twórcy Wilhelma Tell i słynnego oratorium Stabat Mater. Nie czujemy się na siłach, cokolwiek więcej powiedzieć nad to, co wyrzekł o tej pracy mistrz-mistrzów, Rossini, w swym liście do autora pisanym, a który dobrze tkwi jeszcze w naszej pamięci; wspomnieć nam tylko wypada, że wykonanie, o ile nam wiadomo, pomimo jednej tylko próby ogólnej, pod każdym względem było wzorowe, co przypisać należy ogromnej wprawie, do jakiej dziś już doszli b. uczniowie i uczennice instytutu muzycznego. Solowe partie odśpiewane były przez panny: Ostrowską, Nieborską i Estkowską, pp. Mikulskiego, Markowskiego i Grzywińskiego; na wiolonczeli zaś grał p. Goebelt. Przy tej sposobności zapytać nam się wypada szanownego organmistrza, budującego obecnie organy w pomienionej katedrze, co znaczą tak często i niewłaściwie naprzemian odzywające się piszczałki (dudki), mocno przeszkadzające wykonywającym i niełaskawie rażące ucho pobożnych słuchaczy, pomimo że część organu wykonana, oddana jest na publiczny użytek. Naszem zdaniem na prędce wyrzeczonym jest: że jeżeli szanowny majster, opierał swój plan na wyrachowaniu, to z kondygnacjami organowemi, więcej stosować się był winien do miejscowości, o czem w swoim czasie obszerniej mówić będziemy. R. Zientarski.

* (Tydzień handlowy). D. 2 (14) września. Zboże. Pomimo dość znacznych dowozów pszenicy w tygodniu ubiegłym do 3,000 korey, dochodzących, doznały ceny podwyżkę o 45—75 kop. wynoszącą. Kupowano wiele na potrzebę konsumcji miejscowej, przy tem znacznie w pomoc podwyżce tej były żądania na rachunek Cesarstwa i dla prowincji w Królestwie, do których to miejsc kilka tysięcy korey nabyto. Wywózowy interes nie przedstawia spekulantom naszym żadnych szans zysku, pomimo wyższych cen płaconych na rynkach zagranicznych od pewnego czasu. Nabyto wszelako do tego celu małą partję 600 korey wynoszącą, za którą płacono rs. 8 1/2; w ogóle płacono do rs. 9 k. 15. Żyta dowóz bardzo ograniczony, ceny skutkiem tego podniosły się o blisko 46 kop.; płacono do rs. 6 kop. 15. Jęczmienia dowozy również bardzo są skąpe, pomimo, że raporta z prowincji donoszą nam o bardzo obfitym urodzaju w tem ziarnie; ceny utrzymały się na stanowisku zeszłotygodniowym, płacono do rs. 4. Owsa ceny nieodłącznie regulowały się za ilością dowozu i w miarę tego ulegały fluktuacjom; płacono przeciętnie do rs. 2 kop. 45 do rs. 2 kop. 85 za korzec. Rzepak i są niedbane, posiadacze żądają wysokich cen, na które kupcy zgodzić się nie chcą; letniego rzepaku kupiono kilka drobnych partji na miejscową potrzebę, za które płacono wedle dobroci rs. 4 kop. 80—rs. 5 kop. 70. Groch kupowany był na potrzebę miejscową, płacono za cukrowy stary rs. 6 kop. 75—rs. 7 kop. 20; za polny świeży rs. 5 kop. 40—rs. 5 kop. 70. Za olej rzepakowy płacono rs. 4 kop. 05 za pud. Okowita; z powodu zmniejszonych dowozów, podniosła się w wartości o 2 1/2 kop. na garncu. Ceny kartofli również się podniosły o 30 kop. na korcu. Cukier. Ubiegły tydzień odznaczył się większym ożywieniem w interesie cukru. Zakupiono na rachunek Cesarstwa około 600 beczek rozmaitych gatunków na częściowy odbiór. Tran-

zacje te nie wpływały wszelako na poprawę cen, gdyż bliskość świeżej kampanji radzi posiadaczom zbyć dalsze zapasy, pomimo, iż takowe są mniejsze aniżeli zeszłoroczne. Płacono za Hermanów rs. 4 kop. 65, za Łyszki rs. 4 kop. 57 1/2, za Ostrów, Guzów, Oryszew i Sanniki po rs. 4 kop. 50. Za Elżbietów żądano rs. 4 kop. 50; transakcji nie było. Za Dobrzelin płacono w częściowej sprzedaży rs. 4 kop. 45, za znaczną partję do Cesarstwa rs. 4 kop. 35. Za Leonów i Majerhoff rs. 4 kop. 45. Za Konstancję i Lesmierz rs. 4 kop. 42 1/2, za Rudę Pabianicką rs. 4 kop. 40, za Częstocice w częściowej sprzedaży rs. 4 kop. 35, hurtem rs. 4 k. 27 1/2. Za Mniszew rs. 4 kop. 30. Za maczkę białą krajową i za zagraniczną płacono rs. 3 kop. 82 1/2 — rs. 4 kop. 5, za kamień 24 funt. O interesie produktowym półsurowym nie mamy nic do raportowania — wprawdzie sezon obecny nie jest korzystny do tego rodzaju transakcji; wszelako obecny zastój, przechodzi wszelką dotychczasową bezczynność — która bodaj aby wkrótce lepszy obrót wzięła. *Łoju* zakupił jeden z główniejszych fabrykantów naszych 130 beczek po rs. 5 kop. 15. (*Gaz. Hand.*)

* (Spacery koleją żelazną). Pomimo ulewne go z soboty na niedzielę deszczu i zasnute go szaremi chmurami horyzontu, nie zabrakło żelaznej drodze wiedeńskiej amatorów, na urządzone świąteczne spacery; ja koż wyjechało w ogóle osób 391, które różnymi pociągami wydaliwszy się z Warszawy, wróciły jednocześnie wieczorem, jednym ekstrakursem, na ich usługi ze Skierniewic wyprawionym. Palenie cygar, tak właściwie w wagonach wzbronione, dało jednak wczoraj powód do niefortunnego zdarzenia. Młode małżeństwo za pragnęło po raz pierwszy zwiedzić Skierniewice, pan mąż zatuszował jednak niewymownie do narkotycznego dymku, wysiadł więc na stacji Pruszków, aby się chwilo wo zaciągnąć cygarem; niegrzeczna atoli lokomotywa czmychnęła co tchu dalej, zrzuciwszy między małżonkami niespodziany rozwód.

* (Kary na piekarzy). Niżej wymienieni piekarze, jak donosi *Gaz. Polic.*, za sprzedaż pieczywa złego gatunku i nierzetelnej wagi, skazani zostali na kary pieniężne, a mianowicie: August Gerlach, Józef Gerlach, Jan Otto, Ignacy Adamczewski, Tomasz Strygiel, Gustaw Hentzel, Jan Sztajnmetz, Jan Bochenek, Chrystian Gerlach, Karol Gerlach, Gustaw Hentzel, Wilhelm Gundelach, Wilhelm Jaks, Tomasz Strygiel, Stanisław Kropiwnicki i Ludwik Kompert.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Sylwester Barszczewski czeladnik szewski, zamieszkały pod N. 109 przy ulicy Piwnej, kąpiąc się w omnibusie stojącym na rzece Wisle, zaczął tonąć, lecz znajdujący się w bliskości niego strażnik z cyrkulu 1-go Koczniew, zdołał go wyratować. — Również dnia wczorajszego, Hipolit Go szczyński, powożący dorożką Nr. 355, jadąc ulicą Królewską, przejechał dziewięciu letniemu chłopcu Pinku sowi Młynek, prawą nogę poniżej kolana, z mocnym po kaleczeniem ciała, bez naruszenia jednakże kości.

* (Cholera). Według wiadomości od warszawskiego cholerycznego komitetu, onegdaj w sobotę 2 (14) września pozostawało chorych 335, zachorowało 15, wyzdrowiało 22, umarło 14, pozostaje 314; wczoraj, w niedzielę 3 (15) września pozostawało chorych 314, zachorowało 18, wyzdrowiało 22, umarło 6, pozostało 304; od dnia 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 7,099, wyzdrowiało 4,658, umarło 2,137; w szpitalu ujazdowskim i wojskach, onegdaj, w sobotę 2 (14) września pozostawało chorych 33, zachorowało —, wyzdrowiało —, umarło —, pozostało 33; wczoraj, w niedzielę 3 (15) września pozostawało chorych 33, zachorowało 4, wyzdrowiało 5, umarło 2, pozostało 30; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 359, wyzdrowiało 188, umarło 141.

* (Wygrane pożyczki premjowej). Oprócz wymienionych w ostatnim numerze naszego Dziennika główniejszych wygranych pożyczki wewnętrznej 5% premjowej 2-jej emisji, po 1,000 rs. padło na następujące obligacje: serji 7,442 numer 30; ser. 4,190 n. 21; ser. 4,253 n. 34; ser. 5,674 n. 20; ser. 10,907 n. 42; serja 7,956 n. 27; ser. 7,151 n. 10; ser. 17,782 n. 9; ser. 8,273 n. 40; ser. 14,589 n. 26; ser. 5,608 n. 20; ser. 13,854 n. 3; ser. 9,263 n. 3; ser. 6,719 n. 44; ser. 2,228 n. 25; serji 18,111 numer 15; serji 19,514 numer 18; serji 4,016 numer 12; ser. 5,244 n. 45; ser. 939 n. 12. Wylosowane zaś zostały do amortyzacji następujące serie w liczbie 38: 15,024 — 2,962 — 16,005 — 13,784 — 7,230 — 13,589 — 1,872 — 4,105 — 15,092 — 16,857 — 4,575 — 18,144 — 4,476 — 19,475 — 13,495 — 3,826 — 9,875 — 4,750 — 14,496 — 8,750 — 2,759 — 4,249 — 1,595 — 2,607 — 2,242 — 11,906 — 827 — 1,415 — 6,082 — 4,354 — 17,062 — 15,899 — 11,887 — 2,481 — 8,308 — 15,578 — 7,847 — 15,852.

* (Skład kancelarii połączonych izb sądowych w Wilnie). W *Wilen. Wiest.* piszą: Przy połączeniu izb sądowych poleconem było przez ministerstwo, ażeby przy utworzeniu kancelarii połączonych izb, pozostawione lepszych urzędników obu izb, pochodzenia ruskiego i wyznania prawosławnego pod warunkiem, ażeby skład urzędników kancelarii co do liczby równał się jednej tylko izbie sądu kryminalnego. Kancelarie obu izb razem składały się do czasu połączenia ich z sobą, z 58 urzędników (w tej liczbie 11 katolików), z których można było pozostawić na służbie tylko 32 ludzi; reszta zaś 26 urzędników z ogólnego składu musiała być uwolniona. W liczbie tych ostatnich oprócz uwolnionych od służby 8 katolików, okazało się i kilku prawosławnych. Kancelaria połączonych izb składa się obecnie z 32-ch urzędników; katolików pomiędzy nimi znajduje się tylko trzech; obydwaj zaś sekretarze etatowi i wszyscy naczelnicy stołów, są rosjanami prawosławnymi.

* (Amerykanie w Odesie). W *Odes. Wiest.* piszą: Dnia 10 sierpnia v. s. o godzinie 3-iej po południu, przybył do przystani odeskiej przesłiczny parostatek amerykański *Kwaker-City* objętości 1,600 ton, z 70 pasażerami 1-iej kl., składającymi się z bankierów, negocjantów, lekarzy i t. d. wraz z ich rodzinami, którzy przybyli tu z Ameryki. Mają oni wyłącznie na celu poznanie różnych krajów Europy.

* (Życie towarzyskie w Jaltie). Do *Odes. Wiestn.* piszą z Jalty: „W ostatnich czasach Jalty ożywiła się; zjawilo się u nas mnóstwo rzeczy, których nam przedtem brakowało: założone tu zostały skład tytoniu i gabinet stereoskopów z niespodziankami, a obok tego mamy teraz wieczory artystyczne i cały szereg koncertów na rozmaitych instrumentach. Dodac jeszcze do tego należy tygodniowe wieczory tańcujące w naszym klubie, na które przyjeżdża znaczna liczba osób zostających przy Dworze. Dnia 30-go sierpnia, przybył tu z Konstantynopola parostatkem *Tamań*, poseł nasz generał Ignatjew. Tłum, który składał się głównie z greków, rodem z Turcji, pospieszył do przystani, ażeby oglądać szlachetnego reprezentanta Rosji przy Porcie Otomańskiej, który broni z taką odwagą interesów naszych spółwyznawców w Turcji.

* (Kwestja drogi żelaznej pińsko-białostockiej). Do *Mosk. Wied.* piszą z Wilna, że podniesiono tam znowu kwestję zbudowania drogi żelaznej z Pińska do Białegostoku i przedłużenia następnie takowej do przystani Dubrowice, nad Horyaiem, w części północnej gubernji wołyńskiej. Kwestję tę, *Mosk. Wied.* zaliczają do rzędu takich, które mają na celu czyjeś korzyści, lecz nie korzyść dla Rosji. Najpi r, myśl o drodze żelaznej pińsko-białostockiej zrodziła się nie w Rosji. W 1861 r., w Prusach, mianowicie w Poznaniu, ogłoszona była drukiem broszura o doniosłości drogi żelaznej pińsko-białostockiej i o niezbędności połączenia jej, przez Łyk, z Królewcem. W owym czasie zaczęła się właśnie budowa drogi żelaznej w Prusach wschodnich, z Królewca do Łaszyna (Letzen), bardzo ważnej dla Prus pod względem strategicznym; lecz mając nie wielką rozciągłość i przechodząc przez okolicę nie obfitującą ani w plody rolnictwa, ani w wyroby fabryczne, droga ta nie przedstawiała widoków na dochody, gdyby nie żywiono nadziei na przedłużenie jej w głąb Rosji. Przez takie przedłużenie pomienionej linii, prusacy odzyskaliby oczywiście wydatki poniesione w celach strategicznych.

* (Kolej żelazna syberyjska). *Mosk. Wied.* zamieścili następujący telegram z Tiumenta z d. 11 sierpnia v. s. o badaniach kierunku kolei żelaznej syberyjskiej: „Dla uzupełnienia naszego telegramu z Ekaterinburga, pośpieszamy z zawiadomieniem, że od Kamy odbyto już badania w prostym kierunku z Sarapula na Ekaterinburg do Tiumenta nad rzeką Turem. Wpada jąca do Tura rzeczka Nica, zbiedzana przez nas osobno na przestrzeni 80 wiorst, okazała się bezkorzystną z powodu swojej mialkiej wody. Irbit nie mając bezpośredniego związku z Syberją, pozostaje w stronie i utracę podtrzymywane sztucznie swoje znaczenie w obec Tiumenta, gdzie warunki ekonomiczne łączą się z przyrodą, i zkad rozpoczyna się żegluga parowych statków, korzystających z wód Syberji. Wschodnią stronę Urala tworzą rozłożyste równiny. Budowa kolei żelaznej wypadnie tu bardzo tanio. Mieszkańcy wyrażają wszędzie swoją przychylność. (podp.) Mikołaj Kondalinczew, E. Bogdanowicz.”

* (Kolej żelazna z Rostowa do kraju kubańskiego). W *Kub. Obl. Wiedom.* piszą: W tych dniach przystąpią do zbadania kierunku, w jakim poprowadzona być ma kolej żelazna dla połączenia Rostowa z morzem Czarnem. Podpułkownik Nikitin, któremu powierzono te roboty, ma nadzieję ukończenia ich w najkrótszym czasie, do czego przyczyni się sprzyjająca miejscowość, przedstawiająca równy step do samej rzeki Kubania.

PP. H. Rubieszewskiemu z Częstochowy, Kościelnemu z Petrokowa, H. Dobrowskiemu ze Stawiszy na i Sobolewskiemu z Suwałk odpowiadamy, żeby nadesłali na konkurs skorowidz z 15-u pierwszych numerów, jednego z lat wychodzenia Dziennika. — Dla znalezienia się w lesie wiadomości zamieszczonych w Dzienniku, uważamy za najdogodniejsze trojaki go rodzaju skorowidze: alfabetyczny imion własnych osób; alfabetyczny imion własnych jeograficznych; i trzeci stosownie do przedmiotów. Zresztą każdemu z konkurujących pozostawia się do woli ułożenie w innym rodzaju skorowidzów, któreby najbardziej ułatwiały znalezienie każdego ważniejszego przedmiotu. Która z prac konkursowych uznana zostanie za najlepszą, temu powierzona będzie ta praca. Obok wypracowania tego konkurujący, zechcą nadesłać także swe warunki co do ceny. Odpowiedź ta stosuje się do wszystkich konkurujących.

* (Umizgi Narodówki do czechów). *Warsz. Dniow.* pisze: „Kiedy konia kują, i żaba podstawią swoją nogę”. W numerze 208 *Narodówki* wyszła na jaw szczególniejsza czułość dla narodowości czechskiej, pewien rodzaj chorobliwego usposobienia, z powodu uroczystości w Pradze w dniu przywiezienia tam z Wiednia korony św. Wacława. Nie może być nic nad to zuchwalszego i bezwstydnieszego; wstręt nawet bierze czytać wszystkie te elukubracje *Narodówki*, zważywszy, w jaki sposób polacy austriaccy postąpili sobie z czechami, których oszukali, przechodząc na stronę Niemców i madyarów. Stosownie do swego zwyczaju, *Narodówka* kłamie nielitościwie. i nie dziwny się temu. Robi ona tak samo jak człowiek tchórzliwy, który idąc sam jeden w nocy przez las, gwiżdże z całej mocy dla dodania sobie ducha i rozweselenia się. Lecz nie możemy nie zapytać, jakim czołem może ona mówić, że podczas uroczystości (przywiezienie insygniów koronnych), „zamilkła propaganda moskiewska (??), albowiem przemogło ją uczucie narodowe (!)”? Dalej *Narodówka* mówi o organach prasy czechskiej, które, podług jej słów, poszły błędną drogą *panmoskwicizmu* (?), i powodowane usposobieniem polemicznym, dawały swemu narodowi zgubne rady, i nie mogły jakoby podczas uroczystości zagłuszyć w sobie uczucia *patryjotycznego*! Czy *Narodówka* rozumie to, co mówi? Czy wie ona o tem, że jak przedtem, tak samo i teraz, uczucie *patryjotyczne* czechów jednakowo wyrażało się i wyraża się? Czy wie ona, że czesi idą do swego celu drogą pokojową i legalną, że dążności ich są czyste i szlachetne, i że kłamiwa gazetka obraża czechów, narzucając im brednie polityczne Polski, która przeżyła już swój wiek? Powtarzamy raz jeszcze, że wstręt bierze czytać zapewnienia, jakoby radość narodu czechskiego znalazła tylko pomiędzy polakami jak najszersze spólcucie! Nadmienimy jedynie, że dziennikarstwo czechskie odpowiedziało milczeniem pełnem pogardy na wymierzone przeciw niemu obwinienie o jakiś tam *panmoskwicizm*, wyrażone w artykulu, o którym tu mowa, i w ogólności bardzo rzadko wspomina teraz o polakach. Nareszcie przypominamy *Narodówce*, że w dniu przywiezienia do Pragi korony św. Wacława, rozlegały się dźwięki ruskiego hymnu narodowego i dawał się słyszeć okrzyk ruski *hura* w całych prawie Czechach. Przekonać ją o tem mogą *Narodni Listy*.

* (Kongres pokojowy i zgromadzenie katolików). *Nordd. A. Z.* pisze pod dniem 14-m b. m.: „Dzieło apostołów pokoju w Genewie rozbiło się, nie tylko o niezgodę pomiędzy samymi apostołami, lecz także o energiczny opór, jaki wygłoszone przez nich zdania wywołały w mieście Genewie. Wiadomości w tym względzie należy tak pojmować, że, jak doniosły telegramy wczorajsze, posiedzenie zerwane zostało wśród powszechnego i głośnego protestu członków genewskich przeciw uchwale ustanowienia w Genewie stałego komitetu tego kongresu. Podług ostatniej wersji, prezes zdołał jeszcze, pomimo powszechnego zamieszania, oświadczyć formalnie przynajmniej, że posiedzenia kongresu zostają zamknięte. — Mniej niebezpieczni, jakkolwiek niemniej śmieszni, wydają się dążności polityczne, które wyszły na jaw na zgromadzeniu katolików w Inspruku. I tam także nie brakło na scenach teatralnych. Niejaki rzeźnik z Moguncji wynurzył swe sympatie dla Austrii w ten sposób, iż oświadczył, że w Moguncji tak starzy jak i młodzi śpiewają: „Niech Bóg zachowa cesarza Franciszka!” poczem znany prokurator naczelny Hasslwanger z Inspruku, czy to z rozczulenienia, czy też z namowy, skoczył z miejsca i wyraził rzeźnikowi za pomocą ucałowania i uścisków swą wdzięczność za taki objaw *patryjotyzmu*.”

Ameryka.

* (Oskarżenie). *Jour. des Paris* otrzymał wiadomości z Nowego Jorku, według których pp. Ashley i Butler mają być postawieni w stanie oskarżenia, jako obwinieni o zamach na honor i życie prezydenta Johnsona, przez poddawanie niejakiego Conovera do świadectwa przeciwko niemu. (*La Fr.*)

Anglja.

* (Przygotowania wojenne). *Morning Post* utrzymuje, że w arsenale rządowym w Woolwich, całe wybrzeże morskie zawalone zostało różnymi przyborami wojennymi, potrzebnymi dla wyprawy do Abisynji. Wyprawione one zostaną jak najspieszniej do Liverpoolu. Dziennik ten powiada, że opis tych wszystkich przedmiotów nagromadzonych, jest dostatecznym dowodem, że rząd nie szczędził wydatków, i że chce korzystać z wszystkiego, co stworzyła nauka. (*La Patr.*)

Austria.

* (Rada państwa i ministerstwo.—Słowianie południowi.—Reorganizacja armji.) *Wiaden, 11 września.* Do chwili otwarcia na nowo posiedzeń rady państwa, mamy jeszcze tydzień czasu, i ten tydzień jest pełen doniosłości, albowiem w ciągu takowego, nie tylko kwestja finansowa musi być rozstrzygnięta, lecz także nabyta być powinna pewność co do utworzenia ministerstwa cislitawskiego. Baron Beust miał znowu, niezwłocznie po swym powrocie z Eisenerz, narady ze znanymi kandydatami do posad ministerjalnych, mianowicie z pp. Giskrą, Bergerem, Herbstem i t. d.; zdaje się atoli, że nie przyszło jeszcze do stanowczych zobowiązań, i jakkolwiek powiedziano powyżej, że przyszły tydzień powinien przynieść pewność co do utworzenia ministerstwa dla prowincji niemiecko-austriackich, oznacza to tylko, że pewność ta może zależeć i na tem przekonaniu, że większość rady państwa nie mieści w sobie żywiołów dla utworzenia długotrwałego ministerstwa.—W Chorwacji miały znowu miejsce rozruchy po wsiach. W związku z wychodzącą tu i owdzie na jaw burzeniem się umysłów wśród ludności południowo-słowiańskiej, uległej panowaniu Austrii, pozostaje, jak się zdaje, panujące w Serbji wzburzenie, które przybrało tak wielkie rozmiary, że obawiać się należy lada dzień uderzenia serbów na ich sąsiadów tureckich. Zasługuje na uwagę i ta okoliczność, że wychodzące w Pradze organa słowiańskie donoszą z wyraźnym naciskiem, że chwila dla rozwiązania kwestji południowo-słowiańskiej jest bardzo bliska. Rząd austriacki będzie musiał postępować z wielką roztropnością i umiarkowaniem, ażeby ustrzedz swoje nadgraniczne kraje południowo-wschodnie od wybuchu, jaki przysposabia się stopniowo z tamtej strony Dunaju i Sawy.—W dziedzinie reorganizacji armji austriackiej jest do zaznaczenia jedna jeszcze reforma. Cesarz rozkazał, ażeby wszystkie pułki kiryserskie zaniechały tę nazwę i nazywały się odtąd pułkami dragonów. (*Nordd. A. Z.*)

Danja.

* (Kwestja szlezwicka). *Hamburg, 12 września.* Korespondent półrządowy z Kopenhagi do *Hamburger Nachrichten* powiada, w przedmiocie domniemanej chęci Prus odstąpienia napowrót Danji okręgu szlezwickiego Hadersleben, że propozycja taka jest niepodobna do przyjęcia, albowiem jest zbyt mało znacząca. Wszystkie dzienniki kopenhageńskie przemawiają w takimże samym, rozdrażnionym tonie. (*Cor. Hav. Bul.*)

Prusy.

* (Podróż króla). Do *Ajencji Havasa* piszą z Berlina: Podróż króla do zamku Hohenzollern znowu została odroczone. Celem tej podróży ma być życzenie króla obejrzeć zamek jego przodków, odbudowanego pod kierunkiem p. Hesse z Berlina. Podróż ta odroczone została z tego powodu, że nie pokończono jeszcze przygotowań na przyjęcie króla. P. Schleinitz odjechał wczoraj do Saden pod Frankfurt, odbywszy poprzednio naradę z królem w przedmiocie tej podróży. (*La Fr.*)

* (Sprawa duńska). *Nord* ogłosił następującą depeszę z Hamburga z d. 12-go września: „Korespondent półrządowy z Kopenhagi do *Hamburger Nachrichten*, z powodu, iż Prusy mają chęć ustąpić Danji kawałek okręgu szlezwickiego Hadersleben, powiada, że ofiary takiej nie można przyjąć, gdyż jest ona bardzo mało znacząca. Wszystkie dzienniki kopenhageńskie przemawiają w podobny sposób i są bardzo rozdrażnione.” Korespondencje prywatne nawet zapewniają, że rząd duński postawił jako warunek, odstąpienie wyspy Alsen, Düppelu i Flensburga, w przeciwnym razie woli pozostać przy statu quo. (*La Fr.*)

* (Prawo prasowe). *Kor. Zeidlera* powiada, że Prusy zaproponowały radzie związkowej zamianowanie komisji do ułożenia nowego projektu prawa prasowego dla Niemiec północnych. Komisja ta ma być złożoną z najpierwszych prawników państw związkowych. (*La Fr.*)

* (Armja związkowa). *Köln, 2.* Ogłosiła w korespondencji z Berlina dokumenta statystyczne, według których, siły wojskowe armji związku północnego wynoszą przeszło 1,100,000 ludzi, licząc w to wojska, które dostarczyć mają trzy państwa Niemiec południowych, Bawaria, Wirtembergia i Badenia, połączone, jak wiadomo, z Prusami traktatami przyłączenia do państwa pruskiego. (*La Patr.*)

* (Pożyczka frankfurcka.—Loterja) W Frankfurcie obiega pogłoska, że rząd pruski odmówił przyjęcia na swój rachunek pożyczki 1,200,000 zlr., zaciągniętej w przeszłym roku na potrzeby okupacji i płatnej 1-go września r. b. Co do loterii miejskiej, to dnia jej są policzone. Stanowcze jej zniesienie nastąpi po szóstym i ostatnim ciągnięciu, która odbędzie się w m. październiku. (*La Fr.*)

Szwecja i Norwegja.

* (Eskadra amerykańska). *Sztokholm, 12 września.* Eskadra amerykańska odplynęła do Kopenhagi. Król szwedzki okazał admirałowi Farragut świetne przyjęcie. Król, oraz minister marynarki i poseł rusk, dawali obiady na cześć admirała amerykańskiego. (*Corr. Hav. Bul.*)

Turcja.

* (Kwestja kandjocka). *Konstantynopol, 13 września.* Dziennik *Turquie* ogłasza ośnowę amnestji, udzielonej kandjotom przez sułtana. Cudzoziemcom noszącym broń, pozwala się opuścić wyspę do 20-go października. Pod warunkiem, że zrzeczenia się swego majątku, toż samo prawo służy kandjotom, którym atoli nie wolno będzie wracać bez pozwolenia sułtana. Blokada wyspy, jak powiada dalej pismo półrządowe, będzie ściśle przestrzegana, tak, iż krążące statki tureckie wzbudzić będą przystępu do niej okrętom wiozącym ochotników i amunicję. (*Wolffs T. B.*)

* (Zawieszenie broni). *Nord* pisze pod datą 13-go b. m.: „Wiadomość, którą podaliśmy wczoraj o zawieszeniu kroków nieprzyjacielskich na wyspie Kandji, na skutek starań ambasadora ruskiego, potwierdza się z dwóch naraz stron. Z Paryża donoszą nam, że sama Porta otomańska, w odpowiedzi na naglące żądanie, postawione przez generała Ignatiewa w przedmiocie śledztwa międzynarodowego, zaproponowała zawieszenie broni; z Berlina donoszą, że Omer-pasza otrzymał rozkaz zawieszenia kroków nieprzyjacielskich na cztery tygodnie i zawiadomienia powstańców, że sułtan udziela im amnestję powszechną. Cudzoziemcy mogą opuścić wyspę. Spodziewać się należy, że w ciągu tych czterech tygodni, wielkie mocarstwa, które nie mogły porozumieć się dla położenia końca rozlewowi krwi, zdołają przedsięwziąć środki celem uzyskania niezawodnych gwarancji dla tych kandjotów, którzy jeszcze przeżyli powstanie”.

* (Wyspa Chios). Do rozmaitych punktów państwa tureckiego, w których panuje wzburzenie umysłów, dodać teraz także należy wyspę Chios. Do *Allg. Augs. Z.* piszą, że organizuje się tam powstanie. Powodem do tego jest gwałtowne postępowanie tamecznego gubernatora, który zniósł autonomję gminną, jaką mieszkańcy pomienionej wyspy cieszyli się od tak dawna. Posłana została do Konstantynopola deputacja, dla uzyskania cofnięcia tego środka, przedsięwziętego przez gubernatora. Zachodzi pytanie, czy pasza pozwoli chiotom pozostać spokojnymi aż do stanowczej decyzji, wszędzie już bowiem konfiskowana jest broń i znakomitsi mieszkańcy wyspy zostali uwięzieni. To położenie rzeczy przypomina bardzo początek powstania kandjockiego. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 12 września.

Obchód w Żółkwi — Proces Chochlika.

Dziś odbyło się w Żółkwi poświęcenie odnowionego kościoła farnego, a przy tej sposobności miano obchodzić uroczystie rocznicę zwycięstwa Sobieskiego pod Wiedniem. Ze Lwowa i bliższych Żółkwi okolic, wybrało się mnóstwo ciekawych na ten obchód; więcej oddalone okolice nie będą wcale albo bardzo słabo reprezentowane, a mianowicie Kraków, bo jak Czas zawiadamia, mieszkańcy jego przywiezieni do ubóstwa, nie mają o czem jeździć na tego rodzaju

uroczystości. Wszakże i bez gości z Krakowa nieomieszkają obecni w Żółkwi wyprawić polityczną demonstracyję, której opis zajmie długie szpalty w dziennikach krajowych. Ciekawem jest, jak *Narodówka* pogodzi swój zapał do bisurmanizmu, z uniesieniem patriotycznym wywołaniem pamięcią zadanej Osmanom klęski?

Wyznaczona na dzień wczorajszy rozprawa ostateczna w procesach *Chochlika*, oskarżonego przez prokuratorję o różne a różne przestępstwa i wykroczenia, musiała być odroczone.

Sąd karny polecił policji wstrzymać wydawnictwo *Dziennika lwowskiego* na tak długo, dopóki nie ogłoszą wydanymi nań wyroków w procesach wytoczonych przez pp. Pawlewicza i Rapackiego.

Przebąkują, że w tutejszych sferach rządowych zaczyna dojrzywać zamiar zamknięcia kasyna ruskiego.

Lwów, 13 września.

Konfiskaty dzienników.—Język niemiecki w urzędach pozostaje.—Stan moralny i materialny Krakowa.—Rok 1772 u dziennikarzy.—Z Węgier—Zaburzenia i 9 ofiar ich skutkiem.—Zamiana banknotów Kossuthowskich na austriackie.

Prześladowanie doszło do tego punktu, że redaktorowie *Słowa i Piśma do hromady* podają obecnie prośbę do prokuratorji, ażeby nad ich dziennikami ustanowiono cenzurę prewentywną, ponieważ od programu swego, który zawsze szedł z rządowym, nie odstępują.

O zaprowadzeniu języka polskiego w urzędach, nie może już być ani mowy, kiedy namiestnictwo jak najostrożniej nakazuje, uczyć w szkołach języka niemieckiego gruntownie, ze względu na potrzebę dokładnej jego znajomości, przytaczając rozporządzenie cesarskie z r. 1859, oraz oświadczając, „że jakkolwiek będzie ustrój monarchij, zawsze język niemiecki będzie urzędowym.”

Stan moralny i materialny Krakowa doznał od roku 1863 nadzwyczaj wielkiego szwanku, czego dowodem przytrzymanie przez organa bezpieczeństwa w jednym tylko miesiącu aż 315 żebraków i włóczęgów, gdy Lwów który dwa razy tyle mieszkańców liczy, zaledwie trzydziestoma poszczycić się może. Takie to ślady cywilizacji pozostawia emigracja w swych gościnnych odwiedzinach!

Rok 1772 czyli „Polska w granicach tego roku,” tak się wbił w głowy naszych dziennikarzy, że pisząc nie mogą o nim zapomnieć; *Narodówka* donosząc że w Berlinie zawiązuje się komitet do urządzenia powszechnej wystawy,—zapowiada ją na rok 1772.

Ostry wiatr zaczyna w Węgrzech powiewać i kto wie czy nie nastąpi po nim burza;—przy wyborach w Ungwarze poczęło stronnictwo upadłego kandydata rzucać kamieniami na komisję wyborczą i musiano aż użyć siły zbrojnej ażeby rozproszyć burzycieli; lecz ci uderzyli i na wojsko, które dało kilka razy ognia, w skutek czego dziewięciu padło z ludu.

Także fakt ciekawy podaje *Magyar Ország*, że przeszło tysiąc właścicieli dół Kossuthowych z roku 1848, żąda wynagrodzenia za nie, uzasadniając żądanie to, że przez uznanie „ciągłości prawnej” podług której i wartość tych pieniędzy uznano, że ogólna amnestja powraca dobra skonfiskowane, a tem samem i owe pieniądze. „Czem głębiej w las, tem gęściej drzew;”—co za rok już będą żądać Węgry, kóż to wiedzieć może?

Paryż, 7 września. (*)

Pan Labbé, ubogi francuz, po raz setny oznajmia, że Europa nie potrzebuje się obawiać Francji co do swej wolności, lecz potrzebuje obawiać się Rosji, dla tego, że oficerowie pruscy, udali się uczyć ruskich żołnierzy obchodzenia się z karabinami.

P. Veron umiera, a p. Teodor Bach, adwokat i republikanin, umarł pośród pokojowych zajęć.

Na bulwarze włoskim rozwalają szose i przywracają bruk.

„Oa revient toujours
A ses premiers amours.”

Widać już nie boją się barykad.

Francuskie dzienniki przepełnione są wyjątkami z austriackich, napastujących Rosję. Wiedeńskie gazety żyją cudzym rozumem i okradają pisarzy wszystkich krajów. Znam poetę, który dwa lata pracował dla tych wieǳm, i ani grosza od nich nie dostał.

Cesarz Soulouque także umarł, a ogólna uwaga zwraca się teraz na cesarza Abisynji i Etjopji, Teodora. Państwo jego ma rozległości 50,000 mil kwadr., i liczy 4 miliony mieszkańców. Cesarz ten wyprowadza swój ród od Salomona, Dawida i Abrahama. Wzrostu niewielkiego, ma lat 42. Nie raz już był on

(*) Korespondencja ta wzięta jest z *Warsz. Dniew.*

turków, lecz anglicy gromadzą wielbłądy i słonie, pragnąc dostać się do niego przez stepy.

Sezon w Wiesbaden, w tym roku jest świetniejszy niż w Baden-Baden; znajduje się tam książę Walji i król helenów.

Pułk pruski 88 y. wyszedł z Luksemburga, lecz zburzenie fortyfikacji kosztowałoby 20 milionów fr., a król holenderski ogranicza się tylko koniecznością, dla uczynienia z Luksemburga otwartego miasta.

Odrywa się tu olbrzymia robota. Rzeczka Veviers, wpadająca do Sekwany z prawej strony, znana jest ze złej wody; odprowadzają ją do Asnières, co stanowi 15 wiorst.

Kronika Sądowa.

(Puszczanie w obieg fałszywych biletów)
kredytowych państwa.

Artykuł wzięty z *Warsz. Dniw.*

Dnia 9 sierpnia, na posiedzeniu petersburskiego okręgowego sądu kryminalnego przy udziale przysięgłych, roztrząsana była sprawa szlachcica Eustachego Schomberg-Kołataja, rodem z gubernji radomskiej w królestwie polskim, oskarżonego o puszczenie w obieg fałszywych biletów kredytowych państwa.

Oskarżony, mający lat 36 wieku, katolik, mówi po polsku i po francuzku, po rusku cokolwiek rozumie; oświadczył życzenie, tłumaczenia się przed sądem za pomocą tłumacza w języku francuskim.

Powierzchność oskarżonego wykazuje zgryzoty i nosi cechy cierpienia. Twarz trupio-błada, a długie włosy i broda jeszcze bardziej to uwydatniają. Mówi zaledwie dosłyszczanym głosem, nie podnosząc głosu.

Okoliczności sprawy są następujące: Dnia 25 października 1864 r. na Kaukazie zatrzymany został, mianujący się hrabią Eustachym Schomberg-Kołatajem, rodem polak, który przybywszy za pasportem angielskiego poddanego, Hommery Stephensona do m. Baku, wymieniał fałszywe 50-rublowe bilety kredytowe. Znalaziono ich przy nim za 32,500 r. Ze śledztwa rozpoczętego na Kaukazie a skończonego w Petersburgu okazuje się, że Kołataj nabył fałszywe bilety kredytowe w Londynie od Leona Krongolda, rodem z Krakowa, któremu na kupno tych biletów dał 2,000 f. st., a który nabył biletów za 60,000 r. Następnie Kołataj z fałszywym pasportem i fałszywymi pieniędzmi udał się do Rosji, gdzie przybył granicę w Wierzbolowie, d. 9 września 1864 r. Po kilku dniach w Petersburgu i Moskwie, przejechał przez Niżny Nowogród, poczem Wołgą, popłynął do Astrachani i zwiedziwszy Temer-Chan-Szurę i Derbent, zatrzymał się w Baku, mając zamiar udać się do Persji i Indji. W Baku, z konieczności, po raz pierwszy zaczął zmieniać fałszywe asygnacje przez służącego hotelu, gdzie stanął. Służący ten, dymisjonowany żołnierz Nikita Bausow, zeznał, że Kołataj różnemi czasami dawał mu zmieniać kilka 50-rublowych asygnacji, które też rozmięł u różnych osób, nie podejrzewając ich fałszywości, i kiedy ostatnie trzy bilety, osoba, u której chciał zmienić, podejrzewała jako podrobione, zawiadomił o tem policję. Śledztwo nie wykryło współników Kołataja. Osobistość jego została stwierdzona przez rodzinnego brata, Jana Kołataja, mieszkającego w Warszawie. Z zeznań oskarżonego, pomiędzy innemi, okazuje się, że, wyjechawszy za granicę w 1864 r. z 45,000 r. otrzymanymi od matki, podróżował po Europie; z Krongoldem po raz pierwszy spotkał się w Berlinie, gdzie ten ostatni zaproponował mu świetny interes, zależący na kupnie i rozpuszczaniu fałszywych ruskich biletów kredytowych. Kołataj nie zgodził się na tę propozycję, ale nikomu o tem nie doniósł. Drugi raz spotkał się z Krongoldem w Paryżu i tu na powtórzoną przez niego propozycję świetnego interesu, zgodził się, do czego pobudził go brak pieniędzy. Pomiedzy innemi Krongold przedstawiał, że jeżeli książę Sapieha za pomocą takiej afery wzbogacił się, to hrabia Kołataj może śmiało nie brzydzić się tym środkiem. Kupiwszy od Krongolda fałszywe asygnacje, Kołataj owukrotnie posyłał mu jeszcze po 50 f. ster., dla tego, żeby sprzedający nie wydał go. Na całej drodze pieniędzy nie zmieniał i był przymuszony do tego w Baku, przez wycieczenie swej kieszeni. Przy badaniu w Baku, do wszystkiego przyznał się sumiennie.

Na posiedzeniu odczytany był pomiędzy innemi list oskarżonego do Wielkiego Księcia Michała Miłkołajewicza. Brak związku w przedstawieniu rzeczy, opis znajdującej się u niego mistycznej książeczki z złotemi brzegami i białym papierem, opowiadanie o swem imieniu, składającym się z cyfr 666, od których po Bogu i ludziach nie zna nic lepszego, opowiadanie o jakichś piramidach w książeczce, z fa-

talnymi barwami: białą, niebieską, zieloną i żółtą — wszystko to wskazuje smutny stan umysłu oskarżonego.

Prokurator wyformułował oskarżenie w dwóch głównych punktach: 1) przywiezienie z zagranicy fałszywych biletów kredytowych; 2) puszczenie ich w obieg. Pierwsze przestępstwo przewidziane jest w art. 573, a drugie w art. 576 kodeksu kar.

Obrońca, przysięgły pełnomocnik, p. Spasowicz, w mowie swej zwrócił uwagę przysięgłych i sędziów na okoliczności sprawy, z powodu których oskarżony zasługuje na względność: naprzód, oskarżony jest człowiekiem słabym i wciągnięty został do przestępstwa przez drugiego, Krongolda; powtóre, nie pojmował całej odpowiedzialności za przedsięwziętą spekulację, i zawiązał się w tę sprawę bez wewnętrznych pobudek, bez wiadomości o tem co robi. Oprócz tego obrońca zwrócił uwagę sądu na sumienne przyznanie się oskarżonego; na to, że trzy lata jest pod sądem i włożył się po różnych więzieniach, tak, że w skutku tego i zupełnego odosobnienia, ucierpiał nawet jego władze umysłowe.

Sąd zadał przysięgłym następujące pytania: 1) Czy Kołataj, mianujący się hrabią, winien jest tego, iż przejechał przez Rosję do Baku z cudzym paszportem z wiadomością o tem, i przywłaszczył sobie cudzą godność, imię i nazwisko? 2) Czy tenże Kołataj winien jest wprowadzenia w granice Rosji, z wiadomością o tem, fałszywych 50 rublowych kredytowych biletów państwa? 3) Czy tenże Kołataj winien jest puszczenia w obieg w Baku, części tych fałszywych biletów? — Na wszystkie trzy pytania, przysięgli dali odpowiedź twierdzącą, lecz przytem oświadczyli, że oskarżony zasługuje na względność.

Na zasadzie tego oświadczenia przysięgłych, sąd stosując się do artykułów kodeksu kar, wydał następujący wyrok: mianującego się hrabią szlachcica gubernji radomskiej, Eustachego Schomberg-Kołataja, mającego lat 36 wieku, pozbawiwszy wszystkich praw stanu, zesać na osiedlenie w najodleglejsze miejsca Syberji; ściągnąć z Kołataja lub z jego majątku: 1) tysiąc rubli, jako sumę, równą przedstawiającej się przez ilość wypuszczonych przez niego 20 fałszywych biletów 50-rublowych; i 2) koszt sądowy tej sprawy.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa,

dnia 4 (16) Września.

Kalendarz.

We wtorek, 17 września, — św. Justyna, i 5 ran św. Franciszka. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 38; zach. o godz. 6 min. 10.

We środę, 18 września, — św. Józefa z Kopert. i Tomasza. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 40; zach. o godz. 6 min. 8.

Stan pogody.

Dzisiaj z rana + 10°3, R. ciepła.	o godz. 6 z rana	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	752.7	751.2
Termometr Reauma	+ 11°0	+ 15°8
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 16 4, R. Najmniejsze ciepło + 10°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dzisiaj*, komedia w 5-ciu aktach przez Wiktoryna Sardou z francuzkiego tłumaczona: **Rodzina Benoitów**. — Osoby: Champrose — p. *Swieszewski*; Benoit — p. *Rychter*; Marta — pani *Ostrowska*; Joanna — panna *Urbanowicz*; Kamilla — panna *Kwiatkowska*; Théodule — p. *Szymanowski*; Fanfan — panna *Aleks. Urbanowicz* — (wszystkie 5 jego dzieci); Didier zięć Benoitów — p. *Tatarkiewicz*; Klotylda — pani *Lapińska*; Adolfin — panna *Figarska*; Formichel — p. *Ostrowski*; Prudent jego syn — p. *Sawicki*; Stephen — p. *Grzywiński*; Müller — p. *Szober*; Martelen — p. *Mroziński*; Julia — panna *Gilska*; Józefa — panna *Seredyńska*; Jan — p. *Jejde*; Baptysta — p. *Adler*. — *Jutro*, opera *Violeta*. — *Wczoraj*, dawano komedję **Rodzina Benoitów**, było osób 700. — *Onegdaj*, dawano komedję **Rodzina Benoitów**, było osób 500.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, dawano operetkę **Dziesięć cór na wydaniu**; balet **Wesele w Ojcowie**, było osób 550.

ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dzisiaj i codziennie*, wystąpienie p. *Goosz* z towarzystwem **śpiewaków francuzkich**. — Początek o godzinie 7 1/2. — *Wczoraj*, było osób 108. — *Onegdaj*, było osób 95.

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon — na Krakowskim-Przedmieściu). — *Dzisiaj i codziennie*, Przedsta-

wienie **śpiewaków francuzkich**. — (Początek o godzinie 7-ej). — *Wczoraj*, było osób 300. — *Onegdaj*, było osób 267.

TIVOLI. — *Dzisiaj i codziennie*, Przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. *Plambecka*. — Początek o godzinie 7 ej.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyżmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. — *Codziennie* PANORAMA **Mikroskopów**.

TEATR MAŁPI i PSÓW TRESOWANYCH. — *Dzisiaj i codziennie*, Przedstawienie w ogrodzie przy ulicy Miodowej, w domu Lessera. — Początek o godzinie 6 1/2. — *Wczoraj*, było osób 350. — *Onegdaj*, było osób 202.

* Przyjechali do Warszawy: generał-adjutant J. C. M. *Grünwald*, z Janowa; generał-lejtnanci *Orłow*, z zagranicy; *Minkwitz*, z m. Rygi; generał-majorowie: orszak J. C. M.: baron *Frederiks*, z Siedlca i *Wlasow*, z zagranicy; generał-major von *Derfelden*, z Janowa; tajni radcowie: *Decimon* i *Charitonow*, z Wiednia; rzeczywisti radcowie stanu: *Duksta-Dukszynski*, z zagranicy; *Głębocki*, z Łomży; *Wojtkowski* z m. Pułtuską; — wyjechali z Warszawy: generał-adjutant J. C. M. *Grünwald*; generał-lejtnant *Kolosowski* i generał-majorowie: *Witkowski*, *Moller* i *Agalarow*, za granicę; rzeczywisty radca stanu *Stronczyński*, do Paryża; koniuszy dworu J. C. M. hrabia *Zygmunt Wielopolski*, do Dreżna.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 1153, wyjechało osób 1000; — koleją żelazną warsz.-petersb. przyjechało osób 629, wyjechało osób 329; — koleją żelaz. warsz.-teres. przyjechało osób 242, wyjechało 276; — statkami parowemi przyjechało osób 58, wyjechało 13; — w ogóle przyjechało osób 2122, w tej liczbie z zagranicy 192; wyjechało osób 2025, w tej liczbie za granicę 215.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w d. 2 (14) b. m. i r., pod adresem, a mianowicie: z używanymi markami: *Wojciechowski* w Kateszu, *Litoborski* w Włocławsku, — listów miejskich sztuk 4, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 126 sztuk listów na koszt do wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nieaklejonemi markami, wyprawione nie będą i znajdują się w kancelarji pocztamt do odebrania; — z d. 3 b. m., z używanymi markami: *Kasprzycki* w Suwałkach, *Silberman* w Kałuszynie, *Kosowiczowa* w Siedlcach, *Autetner* w Soczewce, *Rautgold* w Łęcznie, *Hymelszejn* w Garwolinie, *Hirosz* w Radomiu, — listów miejskich sztuk 3, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 108 sztuk listów na koszt do wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nieaklejonemi markami, znajdują się w kancelarji pocztamt do odebrania.

* W dniach 2 i 3 (14 i 15) b. m. i r., chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 122, wyzdrowiało 97, umarło 8, pozostało 1508 (mężczyzn 693, kobiet 810), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 182, kobiet 170.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, urodziło się **chrześcijan**: płci męskiej 13, żeńskiej 10, **starozakonnych**: płci męskiej 7, żeńskiej 4, razem 34; — **zawarło śluby małżeńskie par**: **chrześcijan**: —, **starozakonnych**: 3; — **umarło**: **chrześcijan**: płci męskiej 41, żeńskiej 38; **starozakonnych**: męskiej 9, żeńskiej 9, razem 97.

KURSA TELEGRAFICZNE AGENTURY RUDOLFA OKRZY w Berlinie, d. 2 (14) Września 1887 roku.

Z BERLINA	żądają	piasa
5-ty Pożyczka Rosyjska	59 1/2	
Obligacje Skarbowe 4%	63 1/4	
Listy Zastawne 4%	38	
Bilety Banku Rosyjskiego	84 1/4	
Weksele na Warszawę	84 1/4	
" Petersburg 3 tygodnia	92 1/2	
" " 3 miesięczny	91 1/2	
" Londyn 3 "	6 24 1/2	
" Paryż 2 "	81	
" Hamburg 2 "	15 1/2	
" Wiedeń 2 "	81 1/2	
Koleje Rosyjskie	74 1/2	
Koleje Terospolskie	62 1/2	
dto Warszawsko-Wiedeńska	48 1/2	
Listy Likwidacyjne	99 1/2	
Nowa pożyczka premjowa 1-om	93 1/2	
Żyło na targu	67	
dto " dostawę	67 1/4	
Z WIEDNIA		
Weksele na Londyn	123 30	
" Hamburg	91 30	
" Paryż	49 20	
Pożyczka Narodowa	76	
5% Metali	57	
Akcie Banku Kredytowego	182 52	

ności gromady N. wydane p. N. jako też kwit na złożone k. przy niniejszym dołączam, k. nieutrzymam się przy licytacji, przez umocowanych N. odbierę.

Stale moje zamieszkanie jest w N. najbliższej stacji pocztowej N. położone.

Pisałem w N. dnia mca 1867 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko, sołtys zaś dodać powinien w imieniu której gromady deklarację podpisując).

Takie tylko deklaracje bez żadnych zamazywań, skrobań i przekreśleń, przyjmowane będą na pół godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Warunki licytacyjne, przejrzane być mogą codziennie wyjąwszy święta uroczystych w Kancelarii Górnicy Odziału Panki w Pankach, w Biurze w go Naczelnika Zakładów Górnich Okręgu Zachodniego w Dąbrowie i Wydziale Górnictwa w Warszawie.

Panki d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1867 r. Liwski.

(N. D. 5420). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Róży z Obreńskich pierwszego służy Zakrzewskiej powtórnego Mikołaja Rykowskiego obywatela kraju, z własnych funduszy utrzymującego się małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża tegoż działającej czyli obojga małżonków Rykowskich w Warszawie pod Nr. 766 przy ulicy Chłodnej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Warszawskim w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 10,125 z procentem zaległym w chwili zapłaty kapitału obliczyć się mianym i kosztów od Wiktora Zawiszy Czarnego obywatela, właściciela dóbr Umiasztowa Klimonty lit. A, w Okręgu i Powiecie Warszawskim położonych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaareztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Umiasztowo Klimonty lit. A, składające się z folwarku i wsi Umiasztowa Klimonty lit. A, są położone w Powiecie i Guberni Warszawskiej pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II gminie Ożarów parafii Borzęcin, prawem własności do egzekucyjnego dłużnika Wiktora Zawiszy Czarnego należące, poszukiwana wiarygodnością hipotecznie obciążone, ogólnej rozległości wraz z gruntami włościańskimi około włók piętnastu morgów dwadzieścia miary nowopolskiej albo dziesięcin 240 majace, a w szczególności gruntu folwarcznego, włók około 10, albo dziesięcin 153, a włościańskiego około 5 włók 5 morgów 20, albo dziesięcin 87 obejmujące. Na wschód z dobrami Kraczkami na południe z dobrami Oltarzami, na zachód z Pogroszewem na północ z dobrami Borzęcin graniczące, z jednego ciągłego kawałka ziemi żadną obcą własnością nie przedzielone składające się. Grunta pszenne klasy 2 i 3, a w części żytnie obejmujące gospodarstwo dziesięciopole mające, od miasta Warszawy wiorst 20 od miasta Błonia wiorst 10, od drogi bitej szosę wiorst dwie położone.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór masiv murowany parterowy o 2-ch kominach murowanych nad dach, blachą pokryty, z wystawką i murowaną przystawką. W tyle tego domu znajduje się ogród fruktowy i warzywny, mający szpaler z drzew dzikich od dziedzina sztachetami z lat rżniętych oddzielony od strony pola rowem okopany i szpalerami z drzew dzikich ocieniony, w nim znajduje się około 300 sztuk drzew owocowych krajowych, oraz wiele krzewów.

Na prawo dworu w ogrodzie znajduje się lodownia masiv murowana pod dachem blachą pokrytą.

Dziedzina z drzewami dzikimi krzewami ocienionymi sztachetami z lat rżniętych ogrodzony, w których znajduje się brama wjazdna i furtka dwie.

2. Dom z drzewa zbudowany o jednym kominie murowanym, gontami pokryty, dla czeladzi dworskiej przeznaczony, dalej stoi budynek z drzewa pod gontami o jednym kominie murowanym, w tym są mieszkania.

3. Budynek masiv murowany mieszczący stajnię, obory i wozownie pod dachem słomą pokrytym.

4. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.

5. Stodoła z drzewa w słupy zbudowana pod dachem, słomą pokrytą, o jednym klepisku i wierzchołkach na przestrzał.

6. Stodoła druga z drzewa zbudowana o pięciu klepiskach i tyłu wierzchołkach na przestrzał słomą pokryta, przy tej z frontu przystawiona jest szopa z drzewa słomą pokryta, na kierat od maszyny młocarni czterokonnej.

7. Spichrz masiv murowany pod dachem gontami krytym.

Wszystkie te zabudowania gospodarskie i

owają okółdik: od strony cegły palonej w słupy obwiez, w którym znajduje się brama wjazdna furtka.

8. Dom masiv murowany parterowy, o jednym kominie murowanym, nad dach, dachówką pokryty wyprowadzonym.

9. Piwnica w ziemi z cegły palonej murowana dach w części słomą pokryty, w części bez pokrycia.

10. Obora z drzewa postawiona słomą pokryta, o jednych drzwiach.

11. Dom czworak zwany, z cegły palonej murowany, o jednym kominie murowanym nad dach, słomą pokryty wyprowadzonym.

12. Karczma w pruski mur zbudowana, słomą pokryta, o jednym kominie murowanym z dawnego czworaka urządzona, w tej zamieszkuje Antoni Tomaszewski propinator, którego kontraktem prywatnym w d. 11 Czerwca r. b. zawartym opłaca rocznie dworowi rs. 150 z propinacji i ma dodane dwie morgi gruntu, w tyle tego domu:

13. Obórka z drzewa postawiona słomą pokryta.

14. Dom czworak zwany z cegły palonej murowany, słomą pokryty, o jednym kominie murowanym.

Dom ten zajęty w połowie przez parobków, a w połowie przez dwóch kopiarzy nowo obdarowanych Błażę Kowalskiego i Łukasza Fiszta, zamieszkanie ich jest tylko chwilowe aż do czasu wykończenia własnych budowli.

15. Kuźnia wraz z pomieszczeniem kowala z cegły palonej murowana, dachówką pokryta, o jednym kominie murowanym, w tyle szopa mała z drzewa słomą pokryta, kowal Michał Rutkowski opłaca dworowi ceny dzierżawnej rs. 30 rocznie w ratach kwartalnych, za kontraktem prywatnym, statki kowalskie ma swoje własne, a do tej kuźni ma dodane dwie morgi gruntu.

16. Wiatrak z drzewa zbudowany, gontami pokryty.

17. Dom z drzewa postawiony słomą pokryty o 1-m kominie murowanym, w tym mieszka młynarz Izrael Pasternak za kontraktem prywatnym na rok jeden do Sgo Jana 1868 r. zawartym za cenę roczną rs. 135, ma dodane gruntu morg. trzy i morgę jedną łak.

18. Barak z drzewa postawiony deskami pokryty, bez kolumn i drzwi, opustoszały.

19. Szopa czyli dach deskami pokryty na słupach drewnianych wsparty, w której dawniej był piec do wypalania cegły, obecnie rozwalony.

20. Szopa czyli dach deskami pokryty na słupach drewnianych wsparty do suszenia cegły, obecnie zniszczona i spustoszała.

21. Kadz z bali zbudowana obręczami żelaznymi opasana z kieratem konnym i wewnątrz z przyrządem mechanicznym do rozrabiania gliny, w około której balami drewnianymi cembrowany dół.

22. Barak z drzewa postawiony deskami kryty, o jednym kominie murowanym, niezamieszkały.

23. Szopa czyli dach deskami kryty, na słupach drewnianych wsparty, do suszenia cegły. W bliskości tej znajdują się doły głębokie napelnione wodą z powodu wyrabiania gliny utworzone. Nadto znajdują się dwie sadzawki znacznej wielkości niezarybione.

Dwór do uprawy gruntu utrzymujący parobków dziewięciu płatnych po rs. 20 i po rs. 22 kop. 50 rocznie, oraz erdynarji w zbożu po korcy 11, nadto po pół morgi ogrodu.

Inwentarz znajduje się następujący:

Koni sztuk piętnaście, Wozów parokonnych na żelaznych osiach sześć, Pluczy z żelazami sześć, Bron z żelaznymi zębami par trzy, Drapak dwa, Pielnik do buraków jeden, Radelka z żelazami dwa, Młynek do czyszczenia zboża jeden, Półkorcówka i ćwiartka w żelazo okute, Łańcuchów do wożenia drzewa cztery, Chomontów z uprzężą osiemnaście sztuk.

We wsi tej zamieszkuje ośmiu włościan, mianowicie: 1. Ożerski Roch, 2. Józef Gryzewski, 3. Rypski Teofil, 4. Adamezyk Grzegorz, 5. Fiszt Maciej, 6. Fiszt August, 7. Cupryn Jakób, 8. Adamezyk Jan; posiadają oni gruntu jak to już wyżej powiedziano, włók 5 morgów 10, podług wykazu hipotecznego opłacali dawniej do dworu tytułem czynszu rocznie rs. 23 kop. 50 każdy. Obecnie skutkiem Najwyższego Ukazu tak grunta jak i zabudowania jakie zajmują, mają sobie na własność oddane bez żadnego obowiązku dla dworu.

Oprócz powyżej wyszczególnionych z imion i nazwisk włościan, dając kopiarze mianowicie Błażę Kowalski posiadający morg 5 i Łukasza Fiszta posiadający morg 5 gruntu wskutek Najwyższego Ukazu uwłaszczeni zostali; a nadto w dziale 3-im wykazu hipotecznego zamieszczone jest ostrzeżenie dla skutków procesu między Franciszkiem Duralskim a Wiktorem Zawiszą Czarnym, toczącym się o dotrzymanie kontraktu pomiędzy powyżej wyrażonym w urzędzie Wójta Gminy Ożarów, dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r., zawartego w przedmiocie wieczystej dzierżawy jednej włóki gruntu morg 2 1/2 miary nowopolskiej, stanowiącej poletek dworski Nr. 2 oznaczony, wraz z prawem propinacji na tymże gruncie, z możliwością korzystania ze wnętrza ziemi pod obowiązkiem płacenia czynszu rocznego z morgi po kop. 30, wszelkich podatków i ciężarów gruntowych tudzież laudem przy każdej alienacji wyrówny-

wający jednorocznemu czynszowi. Z tem zastrzeżeniem, że po śmierci wieczystego dzierżawcy, gdyby tenże żadnych sukcesorów nie pozostawił, grunt oznaczony przechodzi na własność dziedzica dóbr.

Wedle świadectwa Kasy Gubernialnej Warszawskiej w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1867 r. wydanego, rocznie z tych dóbr opłaca się podatki rsr. 342 kop. 84 1/2 do tejże kasy; a w opłacie takowych pominięto dobra zalegają w ilości rs. 153 k. 8 1/2.

Obszerniejsze opisanie powyższych zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego.

Zas zbior objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Konstantemu Łackiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału 2-go w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce Leona Cholewińskiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Józefowi Rudnickiemu Wójtowi Gminy Ożarów, tamże w Ożarowie zamieszkałemu, do której dobra Umiasztowa Klimonty litera A należą, do rak własnych—obudow zaś dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1867 r.

Wnieiono do księgi wieczystej dóbr Umiasztowa Klimonty lit. A, w Warszawie dnia 31 Lipca (12) Sierpnia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godz. 10 zrana dnia 9 (21) Października 1867 roku.

Sprzedaż dyrygować będzie Józef Naimski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

W Warszawie dnia 12 (24) Sierpnia 1867 r. w z. Podpisarz Trybunału

Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

W Warszawie dnia 12 (24) Sierpnia 1867 r. w z. Podpisarz Trybunału

Julian Świerczewski.

(N. D. 5422). *Pisarz Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Diermajer, obywatela w Warszawie pod Nr. 789 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Guberni Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549a, zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,250 z procentem 5% od dnia 11 (23) Lipca 1865 roku i kosztów od Joanny z Pryrzniskich 1-o Brandysiewicz, obecnie Teofila Wałęckiego małżonki, obywatelki, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1468a położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 12 (24) Października 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Słiskiej pod Nr. 1468 lit. a. na gruncie emfiteutyicznym, z którego opłaca się czynsz rocznie rsr. 6 k. 60 w gminie Magistratu miasta Warszawy w cyrkule Administracyjnym i Policijnym VIII pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III położona, prawem własności do egzekucyjnego dłużniczki Joanny z Pryrzniskich 1-o Brandysiewicz, 2-o Teofila Wałęckiego małżonki należąca, w dzierżawnem posiadaniu Franciszka Ksawerego i Julii małżonków Wolskich za kontraktem w księdze wieczystej dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1866 r. zawartym na czas od dnia 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia 1867 r. za sumę rsr. 1,500 zostająca, poszukiwaną wiarygodnością hipotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łuki kwadratowych 2,640 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, o parterze z suterynami, pierwszym piętrem i facjatkami na drugim, z piwiacami dachówką karpiówką kryta, kominów murowanych 5 mająca.

2. Komórka pod półdachem dachówką karpiówką kryta.

3. Oficyna murowana pod półdachem, dachówką karpiówką kryta, dwa kominy murowane mająca.

4. Zabudowania z cegły murowane, w którym są komórki, kloaki i parkan z desek.

Kawałek muru pod pierwsze piętro wyprowadzonego.

5. Oficyna murowana o parterze pod półdachem, dachówką karpiówką kryta, z dwoma kominami murowanymi.

Ogródki sztachetkami i parkanem osłonięty, przed ogródkiem tym jest studnia balami cembrowana z pompą, z wachadłem czyli rę-

kością żelazną. Podwórce częścią brukowane, w nieruchomości tej jest 27 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze zajęcie powyższych zajętych i zaareztowanych nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Guberni Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, zaś zbior objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudow dnia 21 Października (2 Listopada) 1866 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższych nieruchomości w Warszawie, dnia 21 Października (2 Listopada) 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549, przy ulicy Długiej, w miejscu zwykłych posiedzeń o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Stycznia 1867 roku.

Sprzedaż dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1866 r. Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1866 r. Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 2 (14) Stycznia, 16 (28) Stycznia i 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r. Trybunał Cywilny Guberni Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r., termin do przygotowania przysądzenia powyżej opisanej nieruchomości oznaczył na dzień 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale pierwszym; licytacja zacznie się od sumy rubli srebrem 4,000.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości Nr. 1468a w Warszawie przygotowanie przysądzenia została popierającemu sprzedaż za rsr. 4,000 i Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem przygotowania przysądzenia z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r., termin do stanowej sprzedaży tejże nieruchomości oznaczył na dzień 18 (30) Kwieńcia 1867 roku godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale pierwszym; licytacja zacznie się od sumy rsr. 11,714 kop. 93, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezonego.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1867 r. Radca Dworu, Zgórski.

Gdy w powyższym terminie licytacja nie przyszła do skutku z powodu zaszyłych sporów, przeto po ich usunięciu, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym z d. 22 Sierpnia (3 Września 1867 r.), nowy termin do stanowej sprzedaży nieruchomości Nr. 1468a w Warszawie oznaczył na dzień 5 (17) Października 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale I-m. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 11,714 kop. 93, jako dwóch trzecich części szacunku przez biegłych wynalezonego.

Warszawa d. 2 (14) Września 1867 r. Podpisarz Trybunału,

Julian Świerczewski.

(N. D. 5423). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Feliksa Kadłubowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 1259e, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 7,800 i rs. 2,250 obudów z procentem od dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. lub od daty ostatniego kwitu i kosztów od Henryka Szwabńskiego obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2682 położonej tamże zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Są-

dzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 1 (13) Sierpnia 1867 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonoj wywłaszczenia zjętą i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy rogu ulic Bednarskiej i Dobrej pod Nr. 2682 w Gminie Magistratu miasta Warszawy w cyrkule policyjnym XI, w Warszawie na gruncie emfiteutyicznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 6 kop. 30 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Henryka Szwabińskiego należąca w dzierżawnem posiadaniu Marjan-ny Beker wdowy w mieście Radomsku zamieszkałej na lat 6 poczynając od dnia 1 Lipca r. b. do dnia 1 miesiąca tegoż 1873 r. za cenę roczną rs. 2987 kop. 50 za kontraktem nrzędowym, przed Łukaszem Janiszewskim Rejentem Kancelarii Ziemiańskiej, w mieście Radomsku Gubernji Petrokowskiej w dniu 12 (24) Czerwca 1867 r. zawartym zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa blachą kryta, 21 kominów murowanych mającej.
2. Budynek masiv murowany, wysokości jednego piętra, dachówką kryty, mieszczący w sobie parterze, wozownie i stajnie, a nadtemi składy.
3. Zabudowanie masiv murowane parterowe dachówką kryte mieszczące w sobie stajnie i komórki.
4. Kłoki z drzewa deskami kryte.
5. Komórka z drzewa deskami kryta.
6. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą w kacie podwórza do wyprowadzania wody z piwnicy służąca.
7. Studnia druga drzewem cembrowana z pompą i korbą żelazną, wodę do użytku wydająca.
8. Pień drewniany, w ziemię w kopany do rąbania drzewa.
9. Mostek z bali w podwórzu.
10. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 29 ciu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych, oraz 14 numerów zajętych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kepińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwóm d. 8 (20) Sierpnia 1867 r. Wniesione do księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Sierpnia 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 9 (21) Października 1867 r.

Sprzedaż dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r. w z. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie. Warszawa d. 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r. w z. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

(N. D. 5424). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Feliksa Kadłubowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 1259E, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,750, rs. 2,250 i rs. 2,000, czyli ogólnej sumy rs. 8,000 z procentem od daty ostatniego kwitu i kosztów od Andrzeja Gruszczyńskiego i Joanny Felicysymy z Wojczyńskich małżonków Gruszczyńskich właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1560 położonej, tamże zamieszkanie prawne obrane mających, zaś w War-

szawie pod Nr. 1048B zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 24 Lipca (5 Sierpnia) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonoj wywłaszczenia zjętą i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Chmielnej pod Nr. 1560 na gruncie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule policyjnym 10, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 2 kop. 70 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Andrzeja i Joanny Felicysymy z Wojczyńskich małżonków Gruszczyńskich należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 4160 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa ścianą frontową masiv murowaną mający, o trzech kominach murowanych blachą z frontu, a od tyłu gontami kryty.
2. Brama wjezdna z drzewa.
3. Oficyna masiv murowana dwupiętrowa, o dwóch kominach murowanych blachą kryta.
4. Oficyna masiv murowana dwa piętrowa dachówką kryta, cztery kominy murowane mająca.
5. Ogródek mały kwiatowy, w którym jest drzew owocowych młodych 4.
6. Zabudowanie masiv murowane o piętrze blachą kryte, mieszczące w sobie stajnię, wozownie, kłoki, a na piętrze komórki.
7. Komórki z drzewa w części gontami, a w części deskami kryte.
8. Domek z drzewa deskami kryty.
9. Śmietnik z bali i desek.
10. Komórka mała z drzewa deskami kryta.
11. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą żelazną.
12. Podwórze w części kamieniem polowym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kepińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwóm d. 23 Lipca (9 Sierpnia) 1867 r. Wniesione do księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Sierpnia 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godz. nie 10 z rana d. 9 (21) Października 1867 roku.

Sprzedaż dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r. w z. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie. Warszawa, d. 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r. w z. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

(N. D. 5425). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Celestyny z Szurików Juliana Pogonowskiego obywatela małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej czyli obojga małżonków Pogonowskich w Nowej Pradze pod Warszawą pod Nr. 40 zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 1800 z procentem od dnia 1 Marca 1867 roku od daty ostatniego kwitu na procent wydanego oraz kosztami od Aleksandra Zarzyckiego obywatela właściciela nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 404 położonej tamże zamieszkałego, protokółem

Władysława P. Trybunału Cywilnym 7 (19) Czerwca 1867 r. w drodze sądowej przymuszonoj zjętą i zaareztowaną została,

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 404 przy ulicy Brukowej pod jurysdykcją Sądu Pokoju wydziału IV, w urzędzie Policji Wykonawczej Cyркулу XII, w gminie tegoż Cyркулу i w Magistracie miasta Warszawy w Cyrkule Administracyjnym XII, na gruncie emfiteutyicznym z którego opłaca się czynszu rocznie r. 3 położona przybliżonej rozległości około łokci kw. 2,945 mająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną prawem własności do Aleksandra Zarzyckiego należąca w tegoż posiadaniu zostająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontem do ulicy Brukowej obrócony, murowany o parterze o facjacie, dach gontami kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Oficyna drewniana o parterze kominie murowanym, gontami kryta.
3. Szopa drewniana gontami kryta.
4. Śmietnik deskami ogrodzony.
5. Przystawka drewniana na komórki gontami kryta.
6. Dwie kłoki gontami kryte z dwoma kominami drewnianymi.
7. Szopa drewniana gontami kryta.
8. Zabudowanie drewniane gontami kryte na komórki przeznaczone.
9. Podwórko w małej części brukowane.
10. Studnia pompa drewnianą zwaną.
11. Ogródek warzywny.

Parkan z desek. W nieruchomości tej jest 10 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału Cywilnego tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kepińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwóm d. 5 (17) Czerwca 1867 r. Wniesione do księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Sierpnia 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej w pi-sane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 9 (21) Października 1867 r.

Sprzedaż dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Sierp. (2 Września) 1867 r. w zas. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie. Warszawa d. 21 Sierp. (3 Września) 1867 r. w zas. Podpisarza Trybunału, Julian Świerczewski.

(N. D. 5327). *Вышковое Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляеть, что на основаніи предписанія Финансоваго Упр. влєнія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 (16) Августа с. г. за N. 13890/8460, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ дер. Домбровѣ 18 (30) Сентября с. г. въ шестомъ срокъ будуть производиться торги (in plus) на продажу лѣса изъ однаковыхъ деревни и фольварка Лещидоль, отъ уменьшенной суммы 495 руб. 70 к. сер. приплюсую чѣтереста двѣяносто пять рублей, сѣмдѣять копѣекъ серебромъ, въ отысканіи остатка слѣдующихъ денегъ отъ неисполнительнаго покупателя Мортки Темкина изъ г. Варшавы.

Лица желающие приобрести этотъ лѣсъ, могутъ въ означенномъ срокъ явиться въ Лѣсное Управленіе, имѣя при себѣ наличными 1/10 часть оценочной суммы, которая должна быть представлена какъ залогъ въ Лѣсное казначейство.

Ближайшее условіе торга, могутъ быть ежедневно разсмотрѣны въ Лѣсномъ Упр.

ая праздничныя и табель-ова, 18 (30) Августа 1867 г. д. Стершого Лѣснаго, Борайкевичъ.

(N. D. 5418) *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadania, iż z powodu niedopełnienia przez Stanisława Rogojskiego, nabywcę na publicznej licytacji w drodze wywłaszczenia przez władze Towarzystwa Kredytowego Ziemiańskiego, dóbr Wolicy A. w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu, Gubernji Lubelskiej położonych, na żądanie Saula Arensstejn, upoważnionego do odbioru sumy rs. 580 z procentem i kosztami, na rzecz nieletnich: Mnuchy, Brandli i Josfa rodzeństwa Arensstejnów, pod Nr. 35 Działu IV wykazu ubezpieczonej. Dobra rzeczzone Wolica A. ze wszelkimi przyległościami i przynależnościami, na risico Stanisława Rogojskiego wystawione zostały na relicytację, która odbędzie się w dniu 1 (13) Lutego 1868 r., poczynając od godziny 10 rano, w Kancelarii podpisanego Rejenta w Lublinie. W Rynku węgmaczu Nr. 1 oznaczonym, Ratusz zwanym, pod warunkami w księdze wieczystej dóbr Wolicy A. objawionymi, mający chęć licytowania, obowiązany jest złożyć wadium w sumie rs. 1,800, gotowizną lub listami zastawnymi z właściwymi kuponami i w tym ostatnim razie w protokole licytacji udzieli upoważnienie do ich spieniężenia z wolnej ręki, na wypadek gdyby się stał plus licytantom. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,606, gdyby zaś w terminie sprzedaży, sumy tej nikt niepostąpił, to licytacja rozpocznie się w tymże terminie, od dwóch trzecich tejże sumy, t. j. od sumy rs. 17,108 k. 84 1/2. Warunki szczegółowe przejrzeć można w każdym czasie u podpisanego Rejenta i w księdze wieczystej dóbr Wolica lit. A. Lublin dnia 15 (27) Sierpnia 1867 roku. Edward Brodowski.

(N. D. 5419). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Lublinie.*

Na zasadzie art. 2 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1847 r. aktu urzędownie w księdze wieczystej dóbr Wolicy A. w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu położonych, na dniu 9 (21) Sierpnia 1867 r. sporządzonego, oraz decyzji wydziału hipotecznego na dniu 19 (31) Sierpnia 1867 r. w tejże księdze zapadłej, wiadomiam wszystkich interesantów, a w szczególności:

1. Teresę Misiewicz pannę, jako wierzycielkę sumy złp. 2,000, albo rsr. 300
2. Felicjanę z Misiewiczów Karoli, wierzycielką sumy złp. 2,000, albo rsr. 300, pod Nr. 20 Działu IV, wykazu hipotecznego dóbr Wolicy A. ubezpieczonych.

3. Józefę z Trzcinińskich Szynszkowską, wierzycielkę sumy złp. 5,000, albo rsr. 570, w Dziale IV wykazu hipotecznego w spomnianych dóbr Wolica A. pod Nr. 29 intabulowanej, wszystkich jako niemających obranego, prawnego zamieszkania, że na żądanie Saula Arensstejn ojca, upoważnionego do odbioru sumy rs. 580, z procentem i kosztami pod Nr. 35 Działu IV, wykazu tychże dóbr dla nieletnich Mnuchy Brandli dwóch imion i Josfa rodzeństwa Arensstejnów ubezpieczonej, dobra ziemskie Wolica A. z przyległościami i przynależnościami, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu, w Powiecie Nowo-Aleksandryjskim Gubernji Lubelskiej położone, z powodu niedopełnienia przez Stanisława Rogojskiego nabywcę warunków licytacyjnych, pod którymi rzeczzone dobra na publicznej licytacji w dniu 15 (27) Marca 1866 r. odbytej nabył, wystawione zostały na jego koszt i risico na relicytację, która odbędzie się przed podpisanym Rejentem w dniu 1 (13) Lutego 1868 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii jego w mieście Lublinie w Rynku, w domu Nr. 1 oznaczonym, Ratusz zwanym, lub w razie jego nieobecności, w jego Kancelarii przed Rejentem, który go będzie zastępował.

Sprzedaż nastąpi pod warunkami w księdze wieczystej dóbr Wolica lit. A. objawionymi.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 25,606, w razie zaś gdyby w terminie sprzedaży sumy tej nikt nie postąpił, to licytacja rozpocznie się od 2/3 części tego szacunku, czyli od sumy rsr. 17,108 kop. 84 1/2.

Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć na ręce Rejenta, wadium w sumie rsr. 1,800, gotowizną lub listami zastawnymi z właściwymi kuponami i w tym ostatnim razie w protokole licytacji udzieli upoważnienie do spieniężenia listów zastawnych z wolnej ręki na wypadek gdyby się stał plus licytantom.

Edward Brodowski.